

ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΠΕΡΦΕΤΑ,
ΠΟΥ ΠΑΝΤΟΤΕ ΘΑ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΜΕ ΣΤΙΧΟΥΣ ΤΟΥ ΜΟΛΦΕΤΑ.

Ἔτος πρῶτον σημειῶνων
στ' Ἀργοστόλι ἔχω θρόνον.

Χίλια ὀκτακόσια κ' ἐννενηντα τρία
τοῦ χρυσοῦ μέγιστη φαίνεται λατρία.

Δις τοῦ μηνὸς « Ζιζάνιον » πρὸς τὸ παρὸν θὰ βγάνω
ὁσάκις μένων ἄεργος δὲν ἔχω τί τὰ κάνω.
Ἄν ὅμως ὑποστηρίξιν μοῦ δῶστε πατριῶται
τετράκις σὰς ὑπόσχομαι τὰ τὸ ἐκδίω τότε,
πλὴν ἐπειδὴ στεροῦμεθα χρημάτων κατ' αὐτὰς
ἀνάγκη πᾶσα γάρχομε κ' ἡμεῖς συνδρομητάς.

Ὅστις δὲ τέσσαρας δραχμὰς προκαταβάλει μόνον
συνδρομητὴς μας γίνεται εἰς τὸ γὰρ εἶα χρόνον
κ' ἂν εἶναι σ' τὴν ἀλλοδαπὴν πρέπει τὰ στείλλῃ ἔξη
γὰρ τὰ μπορέση ὁ Μαργῆς στὰ ἔξοδα τ' ἀντέξῃ,
εἰ συνδρομαὶ θὰ δίδονται ἀμέσως πρὸς ἐμένα
τὰ φύλλα δὲ ὡς πάντοτε δέκα λεπτὰ τὸ ἕνα.

Τοῦ Μαρτίου τριακοστῆ
κ' ὁ Δεδοῦτης θ' ἀκουστῆ

Δέκα νόμους κ' ἑπτὰ
δικαστὰδες τ' εἶν αὐτά ;

Τοῦ Μολφέτα προσευχὴ
ἐν κρίσιμῳ ἐποχῇ.

Θεὲ τῶν ὄλων κύριε, τῶν πάντων εὐεργέτα
ὁ ἀποστείλας τιμωρὸν ἐμοῦ, ἀρχαῖον ναῦτην
ἐλάκουσον ὡς εὐσπλαγχνος τοῦ δούλου Μολφέτα,
καὶ ποιήσον εὐπρόσδεκτον τὴν δέησίν μου ταύτην.

Ἰσχυρὰ καὶ Σπῆβαιῶθ καὶ πνεῦμα τῶν πνευμάτων
καὶ δικαστὰ ἀνώτατε, αὐτῶν τῶν κατωτάτων
σῶσον με νῦν τὸν δυστυχῆ καὶ τὸν ἁμαρτολόνο,
λυπήσου τὸν πατέρα μου ποῦ μ' ἔχει μοναχόνε.

Παρακαλῶ σε, κύριε καὶ πάτερ παντοκράτορ,
γιατὶ καθένας σήμερον μπορεῖ σὰν αὐτοκράτορ,
χωρὶς νὰ κάνη παντελῶς συλλογισμὸν μέγalone
νὰ βῶνῃ με τὸ χέρι τοῦ στὴ φυλακὴ τὸν ἄλλονε ;

Γιατὶ κ' ἐγὼ δημιουργε, ὡς βλέπεις ἄρον, ἄρον,
κατεδικάσθην εἰς μὴνῶν φυλακίτιν τεσσάρων,
καὶ ὡς κακοῦργος ἐν εἰρκίῃ πρὸ ἡμερῶν ἐκλείσθην
χωρὶς νὰ ξέρω παντελῶς γιατί ἐφυλακίσθην ;

Καίτοι τυγχάνω γέννημα καὶ θρέμμα τοῦ λαοῦ,
καὶ τοῖς ἀνωτέροις μου ὑπήκουον τὰ μάλα,
τοὺς νόμους δὲ σεβόμενος σοῦ μόνου τοῦ Θεοῦ,
περιφρονῶ τὰ σχέδια τὰ κατ' ἐμοῦ τὰ φαῦλα.

Μὴ καθεστὸς ἀνέτρεψα ; μήπως φονεὺς ἐκλήθην ;
μήπως κλοπὴν διέπραξα νυκτὸς βαθείας οὔσης ;
ἢ μήπως ὁμοφύλλους μου ληστεῶν συνελήφθην,
καθὼς ὁ ἀρχιλήσταρχος Νικόλαος Δεδοῦσης ;

Ἐκεῖνος μὴ σεβόμενος τοὺς νόμους τοῦ Κυρίου,
καὶ μὴ ὑποτασσόμενος στοῦ κράτους τὰ θετμὰ,
δικαίως ἤδη σήπεται στὰς φυλακὰς τοῦ Ρίου,
λαβὼν ὑπὸ τῆς Θεμίδος Ἰσόβια δεσμὰ.

Ἄλλὰ ἐγὼ δημιουργε, ὁ ἐσταθὸς τῆς Μούσης
ὁ καθαρὸς ἀντιβιβλιαρὸς νομικὸς φάλακας οὔσης
τίνος ποτε ἐμὸν μὲν ἐκλείσθην τὸν οἶκον,
ποῦ ἐν εἰρκίῃ εὐρίσχομαι μετὰ τῶν κατωδίκων ;

Καὶ μῶργεται νὰ τρελλαθῶ δσάκις ἐνθυμῶμαι
πῶς με φυλᾶνε δώδεκα τὴν ὥρα ποῦ κοιμῶμαι
κι' ὁ Ροζολῆς στὸ δῶμα μου πῶς μπένη κάθε βράδου
νὰ βλέπῃ ἂν ὁ λύχνος μου ἐρρούφηξε τὸ λάδι!

Νὰ μ' ἔχη πάντα ἡ φρουρὰ ὑπὸ τὰ βλέμματά της,
νὰ πίνω τὸ βληχρότατο νερό τῆς Χαριτάτης,
νὰ με χωρίζῃ δ' ἀπὸ μιὰ κυράτσα ζαχαρένια
μιὰ πόρτα ἀποτρόπαιος στενή καὶ σιδερένια!

Ἄπήλλαξόν με Σαβθαῶθ τοῦ σιδηροῦ καγκέλου
ὡς ἄλλοτε ἀπήλλαξας τὸν Πέτρον δι' ἀγγέλου,
ἀτιμωρήτους δὲ ποτὲ Θεέ μου μὴν ἀφίκης,
τοὺς δώσαντας ἀπόφασιν ἀδίκου καταδίκης.

Ὁ Ἐπιτάφιος τοῦ «Ζιζανίου»
μετὰ δυνάμειος ἀριμανείου.

A'.

Μεγαλύνομέν σε ἄρχοντα Δεδούση
φόβω συνκλονεῖται εἴ τις σὲ ἀκούσῃ.

Στέψωμεν στεφάνοις δόξης ἀοιδίου,
σὲ τὸν μαργαρίτην τοῦ Γαλαξειδίου.

Ἄσωμεν οἱ πάντες ἄσμα τῷ Δεδούση
ἐπὶ τῇ ἐνδόξῳ νίκη τῇ παρούσῃ.

Ὡς φωτὸς λυχνία λάμπει ὁ Δεδούσης
μέσα στὰ σαλόνια, ἐσπερίδος οὔσης.

Ἄπορεὶ καὶ φύσις, ἀπορεὶ καὶ νοῦς
μὲ τοὺς δικαστάδες τοὺς σημερινούς.

Ὡ θαυμάτων ξένων, ὦ θεσμῶν καινῶν!
ὕβρις, μὲ τεσσάρων φυλακὴν μινῶν!

Ἢλλοιοῦτο πᾶσα ὄψις Κεφαλληνος
βλέπουσα ὅπως μαίνεται ἐκεῖνος!

Συγκλονεῖται φόβω Πλημμυροδικεῖον
τρίζει τοὺς ὀδόντας εἰς τῆς ἀγρας κύων.

Σοῦ θεθέντος σφήνα ἄγγελε Θεοῦ,
ἔγεινες με μίας ἓνα οἴου!

Ὁ δασμῶν ταμίας μαρτυρεῖ πῶς ξέρει

Ἄρα μπη ἡς τὸν τίτλον τίς ἐνταῦθα φέρει!

Ἄλλοίμονον ποῦ ἔφθασε τοῦ κόσμου ἡ κακία!
ἀφοῦ σηνώμοσαν μὲ τὰ Πλημμυροδικεῖα!
ἄδικον σταύρωσιν καὶ σὺ θεάνθρωπε, ὑπέστης,
ἦν σοῦ μὲν, Ἄννας προῦτινεν, ἐμένα δὲ Φορέστης.

Ναὶ πάτερ ἐπουράνιε καὶ κτίστα τῶν ἀπάντων
ἐκεῖνον τὸν εὐαίσθητον τιμώρησον πρὸ πάντων
καὶ κάμετον ἀμυδαλλιαῖς νὰ μὴ ματατινάξῃ
οὔτε κοπέλλες ὠμορφες πλαγίως νὰ κυτάξῃ.

Αὐτὰ ποθῶ, κι' ἡ χάρις σου Θεέ ἄς μ' εἰσακούσῃ,
καὶ ῥῦσε μας ἐκ πειρασμῶν ἐμῆ καὶ τὸν Δεδούση
καὶ πειρασμὸς γιὰ μένανε εἶν' αἱ κατηγορίαι,
ἐνῶ γι' αὐτὸν τρεῖς τέσσαραι κακόγλωσσαί κυρίαί.

Οἴμοι Κοντολέων, πόσον με μισεῖς!
πλὴν καὶ σ' ἄλλας δίκας εἴσθε μέσον σεῖς.

Ὁ ὠραῖος κάλλει, ἄγγελος ἀγγέλων
οὐ ξανασυντρέξῃ βουλευτῆς στὸ μέλλον.

Βάρος Βαρατάση, μέγα με βαρύνει
βλέπων σε ντυμένον μὲ τὸ φιγουρίνι.

Εἶμαι πεπεισμένος, κύριε Κωλέττη,
πῶς ἂν ἠμποροῦσε μ' ἔβανες δηρὸ ἔτη.

Κρατηθεῖς βουλήσει, ὁ πτωχὸς Μολφέτας
ἔλαβε καὶ σχέσιν μ' ἓνα δηρὸ ἐφέτας.

Δακρυρρόους θρήνους ὁ Μαρῆς ἀρχίζει
καὶ κυρᾶς εὐρώστου τὴν καρδιαν σχίζει.

Γύναια σὺν τέκνοις ἔτρεχον ἀσμένως
κράζοντα «ἀθῶος ὁ φυλακισμένος.»

Γνοὺς ὁ Μοσχολέων, μαύρη τὴ δουλιὰ μου
εἶπε «τώρα βλέπω τὴν ἀνεμυαλιά μου.»

Ἐλεγε Κωλέττης πῶς ποτὲ σὲ δίκη
δὲν ἐξανακούστη πέτοιο ρεζιλίκι.

Εἶπε κι' ὁ Σισίνης φίλου του χρησίμου,
«πρέπει νὰ ζητήσω τὴ μεταθέσόν μου.»

Ἐκραζε Σουσάνης, τάπα στὸ μεθύστ,
«ἔχω τετρακόσιους Ἀραμπῆδες σβύσει!»

ψάλλουσιν ἐν πάσει πόλει καὶ χωρίῳ
ὕμνους ἐξοδίους τῷ δικαστηρίῳ.

B'.

Αἱ γεννεαί μας πᾶσαι δοξάζουν καὶ ὑμνοῦσι
τὸν κύριον Κωλέττην μαζί με τὸν Δεδούση.

Γυναῖκες προσελθοῦσαι, ἐπίεσαν τοὺς ἄνω
νὰ με καταδικάσουν καὶ με τὸ παραπάνω.

Ἄλλ' εὐτυχῶς τὰς ἔχω ἀπάσας σημειώσει
καὶ δὲν ὑπάρχει φόβος καμμὶὰ νὰ μοῦ γλυττώσῃ.

Τρισμάκαρ Ἄντζουλάκι ἐρμηνευτὰ τῶν νόμων
ἡ μύτη σας ἐσύρθη ὑπὸ τῶν παρανόμων.

Οὐς ἔθρεψεν ὁ τόπος προλύτας διασήμους,
οὐ δύνανται χωνεῦσαι τοὺς νέους τοὺς ἀσήμους.

Οὐς ἔθρεψεν ἡ κόρτε, κυρίου καθὼς πρέπει
κάνενας ἀπὸ δαύτους δὲν θέλει νὰ με βλέπῃ.

Ὡ τῆς παραφροσύνης! τοῦ πάθους καὶ τῆς βίας
ἀνέκραξεν θυμώσας ὁ τλήμων Καραβίας!

Κατὰ τὸν Ἄντζουλάκι, ἀξίζει τιμωρίας
ἐκεῖνος ποῦ ταρασσει τὸ γουστο τῆς κυρίας...

Πεπλάνηται Δεδούσης τῷ λόγῳ Κοντολέου,
καὶ ἔχασε τὴ στίμα τοῦ φύλλου τοῦ ὠραίου.

Συναπολοῦνται πάντες οἱ τοῦ Μολφέτα πταῖσαι,
καὶ φόβος τρόμος πλεόν γι' αὐτοὺς, ἐκεῖνος ἔσαι.

Ἄνέκραξε Κωλέττης περὶ τοῦ «Ζιζανίου»,
«ἀκούς νὰ μᾶς τρυπώσῃ ἐντὸς τοῦ Τελωνείου!»

Ἐσχάτως δὲ μεγάλης πεπλήρωται μανίας,
ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τῆς ἡμερομηνίας.

Ἦν Δεδούση ἄρχων ἀπὸ Γαλαξειδίου
ματαιῶς ἐμελέτας τὴν βλάβην τοῦ παιδίου.

Προλύτα Κοντολέων θὰ ἔχῃς φαντασθῇ,
πῶς εἶμαι τοῦ χεριοῦ σου, μὰ ἔχεις γελασθῇ.

Πρὸς τὸ πυθμένα Ἄδου θὰ φθάσῃς Μοσχολέων
ἂν σὲ ξανατρατάρει, βερμούτ ὁ Κοντολέων.

Ὁ φόος τῶν ὀφθαλμῶν μου πὸ λὺ μὴ τὴ Φορέση
δὲν ἔτρεπε νὰ μ' ἔχη ἐδό με τίτλιον ἐσπῆ.

Ἐν δσφ θὰ ἐσθελῶ τῆς φυλακῆς τὸν ἄρτον
θὰ τέρπεται κυρία μετὰ παιγνιοχάρτων.

Ποῦ ἠλπίζον ὁ τάλας πῶς κάποτε θὰ κάμω
τῆς Θεμίδος τοὺς μύσας νὰ φύγουν γιὰ τὴ Σάμο!

Ὁ Φασουλῆς ἐβόα, ἰταταταὶ καὶ οἶμοι
γιὰ πινομή του χάνω καὶ τὴ δική μου φήμη.

Ἐβόα Ξενοκράτης ὄρων με ἐν σιδήροις,
«γλυκύτατέ μου Τζώρτζη πῶς ἄδικα παδίρεις!»

Πληροῦται ἀπὸ φίλους τῆς φυλακῆς ἡ κούρτη
καὶ κάποτε μοῦ φέρνουν μιζιθρες καὶ διαοδρτι.

Ἐξίστατο Δεδούσης ἰδὼν πῶς ὁ Μολφέτας
ἐτάραξε τὰ πλήθη καθάπερ ὁ Γαμβέτας.

Ἐν Ἄστου, Ἀκροπόλεις καὶ Ἐπιθεωρήσεις,
Δεδούσην καὶ Μολφέταν ὡς ἤρωας εὐρήσης.

Βελάζων ἀενάως κἀγὼ καθὼς ἡ αἶγα
δοξάσω σου Δεδούση παράσημον τὸ μέγα.

Δημόσiai δυνάμεις μετὰ χωροφυλάκων
ἐφύλαξαν ἐκείνους ποῦ μ' ἀνοιξαν τὸν λάκκον.

Τριάς καταρτησθεῖσα πρὸς βλάβην τοῦ ἀθῶου
ἐδέξατο τὴν χλεῦν τοῦ πλήθους τοῦ ἀθρόου.

Δοξάσω σε Κωλέττη, ὑμνῶ σε Βαρατάση
καὶ πάντοτε Δεδούση, θυμὸς σου τὴ Λάση.

Νὰ κι' ἓνας ὕμνος φανταστικός
οὐδένα βλάπτων ἀτομικῶς.

Σὲ γνωρίζ' ἀπὸ τὴν ὄψιν
τὴν ἀρκούντως φοβεράν
σὲ γνωρίζ' ἀπ' τὴν φρικώδη
καὶ ἀγρίαν προφοράν.

Σὲ γνωρίζ' ἀπὸ τὸν τρόπο
τοῦ στριμμένου μουστακιοῦ
σὲ γνωρίζ' ἀπὸ τὰ πόδια
ποῦναι σὰν τοῦ βαθρακιοῦ.

Σὲ γνωρίζ' ἀπὸ τὸ βῆμα
ποῦ τὸ πέρνετε με σφόγο
σὲ γνωρίζ' ἀπὸ τὰ δόντια
ποῦ δαγκᾶνε δίχως λόγο.

Σὲ γνωρίζ' ἀπ' τὸ κορμί σου
ποῦ ποτὲ δὲν εἶναι ἴσιο
σὲ γνωρίζ' ἀπὸ τὸ μούτρο
ποῦναι, σὰν φασόν, σκυλίσιο.

Ἐξοχολογηθεὶς τῶν « Καιρῶν »
τὸ γεγονός ἐξιστορῶν.

ὑπὸ χρονίαν εἰκοστῆς καὶ πέμπτῆς τοῦ Μαΐου
κι' ὑπὸ τὸ τίτλον « Σκάνδαλα ἐκ τοῦ Ἀργοσολίου. »

Ἐξακολουθεῖ νὰ συνταράσῃ ἐδῶ τὴν κοινωνίαν τὸ ἀπὸ τῆς δίκης τοῦ κ. Μολφέτα ἀναφυέν δικαστικόν σκάνδαλον, ἡ θέσις δὲ τῶν Δικαστῶν δὲν εἶναι εὐχάριστος. Ὑπάρχει γενικὴ πεποίθησις ὅτι ἦτο προσκευμένη ἢ ἐπιβληθεῖσα εἰς τὸν δημοσιογράφον τιμωρία, ἐλήφθησαν δὲ πάντα τὰ μέτρα καθιστῶντα ἀδύνατον τὴν ἐκδίκασιν τῆς υποθέσεως διὰ μὴ προκατελημμένου καὶ ἀνεπηρέαστου Δικαστηρίου. Ὁ Πρωτοδίκης κ. Βαρατάσης ὁ εἰσαγωγὸν εἰς δίκην τὸν κατηγορούμενον ὡς εἰσαγγελεύων μετέσχε τοῦ δικάσαντος δικαστηρίου, ὁ δὲ προεδρεύων ἀντὶ νὰ καλέσῃ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Δικαστηρίου τοὺς παρόντας ἐν τῇ συνεδριάσει Παρέδρους συνεπλήρωσεν αὐτὸ διὰ δικηγόρων εἰς οὓς ἡ κοινὴ γνώμη ἀπέδιδεν ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΙΝ. Ἀλλὰ καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως ποιστοποιοῦσιν ἄλλως τὰ πράγματα ὡς γενόμενα. Ὡς πληροφοροῦμαι ὁ δικαστὴς κ. Βέρτης ἰδὼν βεβαιούμενον ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ὅτι οἱ πάρεδροι τοῦ Δικαστηρίου ἐκλήθησαν ἀλλ' ἐκωλύθησαν, ὅπερ δὲν ἀληθεύει, ἠρνήθη νὰ τὰ υπογράψῃ, ὑπέβαλε δὲ τῷ Προέδρῳ ἔγγραφον ἐκτιθέμενον τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεώς του, καὶ βεβαιῶν ὅτι πάντες οἱ πάρεδροι τοῦ Δικαστηρίου ἦσαν παρόντες, ἀλλ' οὐδεὶς ἐκλήθη πρὸς συμπλήρωσιν των. Ἐντεῦθεν προέκυψεν ἡ ἔρις καὶ διχόνοια μεταξύ τῶν δικαστῶν ἧτις κατέληξεν ὡς μανθάνω εἰς προσωπικότητας. Διδόθη προσέτι ὅτι καὶ ὁ εἷς τῶν δικηγόρων τῶν συμπληρωσάντων τὸ Δικαστήριον ὁ κ. Κατσιγέρας ἠρνήθη κατὰ πρῶτον νὰ υπογράψῃ τὰ πρακτικὰ, ἐπέισθη ὁμῶς ἐπὶ τέλους καὶ ὑπέγραψε. Οὕτω τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως φέρουσι τέσσαρας μόνον υπογραφὰς ἀρνηθέντος τὴν υπογραφὴν του τοῦ πέμπτου δικαστοῦ, συναδεύονται δὲ ὑπὸ δηλώσεων. Περιττὸν τέλος πάντων νὰ προσθέσω ὅτι ὁ ἐνδιαφερόμενος Εἰσαγγελεὺς κ. Δεδούσης διέταξε μετὰ τὴν καταδίκην τὸν ἐνωματάρχην κ. Καστρινὸν νὰ δέσῃ τὸν κ. α. τα δικαστῶν τὰ δημοσιογράφον, ἀλλ' ὁ ἐνωματάρχης ἠρνήθη γενναίως νὰ ὑπακούσῃ εἰς τόσον ἄτοπον εἰσαγγελικὴν συμβουλήν. Τὰ περαιτέρω σχέδια ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω δικαστικοῦ σκανδάλου νομίζω περιττά.

Αὐτὰ λοιπὸν ἐγίνανε ἀγαπητοί μου φίλοι
γιὰ νὰ μπορέσῃ ὁ πασσαὶς στὸ φρέσκο νὰ μὲ στείλῃ.

Δεύτερον ἄρθρον τῶν « Καιρῶν »
τὰ παρελθόντα ἀφορῶν.

Νέαν ἄδικον καταδίωξιν ἐπεχείρησεν ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Δεδούσης κατὰ τοῦ κ. Γ. Μολφέτα συντάκτου τῆς ἐφημερίδος « Ζιζάνιον ». Κατήγγειλεν αὐτὸν διότι εἰς τινὰ στίχον του παρενέβαλε τὴν λέξιν « Ἀραμπῆς » καὶ ὑπηνίχθη τὸν κ. Εἰσαγγελέα. Εὗρεν ὡς φαίνεται καὶ μάρτυρα εἰς ἀπόδειξιν!
Ἡ ὑπόθεσις ἤχθη τὴν π. Παρασκευὴν ἐνώπιον τῶν κ. κ. Πλημμελειοδικῶν οἵτινες ὑπέβαλον εἰς τὸν κ. Μολφέταν ἐρήμην φυλάκισιν ἑξ μηνῶν. Πρόκειται δὲ ἡ αὐτὴ ὑπόθεσις νὰ ἐκδικασθῇ κατ' ἀντιμωλίαν τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν. Ἡ κοινὴ γνώμη ἐνταῦθα ἀποδοκιμάζει τὰς τοιαύτας ἐξάψεις τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ὁστις ἐν νεανικῇ παραφορᾷ προβαίνει εἰς καταγγελίας διὰ φύλλον πῆδημα. Κατὰ τὰ φοινόμενα ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς πάσχει ἐκ Ζιζανίτιδος. διότι πᾶς ὅ,τι δημοσιεύει ὁ κ. Μολφέτας ὑπαινίσσεται ὡς νομίζει τὸ ἄτομόν του. Λέγεται ὅτι ἤδη τρέχει ἄνω καὶ κάτω διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν καταδίκην τοῦ κ. Μολφέτα. Πιστεύω ὁμῶς ὅτι ψυχρότερον σκεπτόμενος θὰ ἄρῃ σκάνδαλον ἀπρεπὲς καὶ ὄλως κωμικόν. Ἐν ἐναντίῳ ὁμῶς περιπτώσει ἐλπίζω ὅτι οἱ δικασταὶ θὰ ἀποφύγωσιν αὐτοὶ τὸ σκάνδαλον ἐπιδεικνύοντες εὐθύτητα καὶ ἀνεξαρτησίαν.

Βλέπετε κύριε Δεδούση
τί σοῦ καταμαρτυροῦσι ;
καὶ ὑμεῖς ᾧ δικασταί,
πόσον δίκαιοι ἐστέ ;
Μ' ὄλον τοῦτο, τυπικοί μου
ἡ φτωχὴ ἡ δική μου
ἀς σὰς μάθῃ στὸ ἐξῆς
νὰ μὴν εἰσασθε ὀξείς.
Ἐύχεται δ' ἀπὸ ψυχῆς
νὰ ἴθι πάντοτ' εὐτυχεῖς
καὶ νὰ σὰς ἴδῃ Ἐφίτας
ὁ ἐχθρὸς σὰς ὁ Μολφέτας
καὶ τὸν κύριον Δεδούση
βασίλην νὰ τὸν ἀκούσῃ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΕΚΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΠΟΛΥΤΟΝ

